

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ליטבק	שם פרטי: גרגורי
--------------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: גיטרמן		בלועזית GITERMAN
שם פרטי איתו נולדתי:	בלועזית	שנת לידה: 1937
עיר לידה: קורוסטישף	בלועזית KOROSTHISHEF	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי ושם משפחה של האב: דוד גיטרמן	שם פרטי ושם נעורים של האם: שפרה מיכאל	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קורוסטישף	בלועזית KOROSTISHEF	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קורוסטישף - אוקראינה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור קורוסטישף - אוקראינה
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי	שנת עליה:	1991

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי בשנת 1937 לגרגורי ושפרה גיטרמן בעיר קורסטישף אשר נמצאת באוקראינה. האזור שבו גדלתי היה אזור יפה מאוד ממש ציורי. היו הרבה עצים, בתים יפים, רחובות מעין מצוירים, ממש מקום יפה מאוד. אמי היתה עקרת בית אשר גידלה אותי ואת אחותי הנוספת הגדולה ממני במספר שנים.

אבי עבד כמנהל עבודה ביער. הוא מאוד אהב את עבודתו ודאג לשמור על נקיון היער ודרך כך היה מתחבר להמון אנשים שהיו נוהגים לעשות פיקניקים ביער – ממש אהבו את אבי. מעת לעת גם אנו נהגנו לצאת לפיקניקים ביער, עם שכנים, עם משפחה, ועם חברים. היער היה מקום נחמד לעשות בו פיקניקים וכן להיפגש עם אנשים נוספים. בנוסף לכך היינו מטיילים גם בכל מיני מקומות נוספות, פארקים, גנים וכו'. כך התנהלו חיינו על מי מנוחות ובילדות טובה עד המלחמה. מצבנו הכלכלי באותם ימים היה בסדר גמור – לא היה חסר לנו דבר, היינו משפחה מאושרת מאוד ושמחה מאוד בחלקנו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

ב- 1941 ברחנו לצ'ילאבין ושם היינו עד שנת 1946. שהינו שם במקום קטן מאוד, והצטופפנו בו המון אנשים – יהודים. בקושי היה מקום לזוז. היה מחסור רב בבגדים, בהנעלה וכמובן במזון. המצב התברואתי היה קשה מאוד בשל הצפיפות, ובשל כך היו מחלות שהתפשטו מאחד לשני.

את המלחמה מסביב חשנו מאוד, הידיעות על מצב המלחמה עברו בינינו. הוריי היו עובדים באותם ימים בכל מיני עבודות מזדמנות וזאת על מנת לקבל פרי או ירק, על מנת שיהיה לנו מה להכניס לפה. היו ימים שלמים בהם לא נכנס דבר לפינו, כל הזמן הסתובבנו בתחושה של רעב. גם הבגדים שהיו לגופנו היו הבגדים היחידים שנשארנו לנו אחרי המסע המפרך עד להגעה לצ'ילאבין. ימים שלמים לא בא מים אל פינו ובטח לא מים על גופנו, היה סירחון באוויר.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בשנת 1946 חזרנו לקורסטישף באוקראינה. בתחילה סיימתי בית ספר יסודי ולאחר מכן סיימתי את לימודי בתיכון. כשסיימתי את לימודי בתיכון נרשמתי ללימודים באוניברסיטה וסיימתי את חוק לימודי שם. לאחר מכן עבדתי במפעל. התחתנתי עם ליליה אשתי בשנת 1959 ונולדו לנו שני ילדים. בני הבכור התחתן באוקראינה – שם הכיר את אשתו, ובני הצעיר התחתן בארץ – כאן הכיר את אשתו.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

עלינו לארץ בשנת 1991 אני ליליה ושני ילדינו. מיד עם הגיענו התגוררנו בירושלים. אשתי עבדה כמטפלת בקשישים עד שנת 1997 ופרשה משום שעייפה מהעבודה הפיזית שהיתה כרוכה בטיפול בקשישים. אני עבדתי כמנהל חשבונות ופרשתי לפני מספר שנים.

בני הצעיר התחתן בארץ ועבר להתגורר בלונדון – יש לו תואר פרופסור. הוא בנה שם את חייו ונכון להיום אין לו שום כונה לעלות לארץ. בני הבכור מתגורר בפתח תקוה ועוסק בטיפול ברכבים. את החגים ואת השבתות בארץ אנחנו חוגגים עם חברים, משפחה, וגם לעיתים עם הבן ומשפחתו. הבן הצעיר גם מגיע מדי פעם וחוגג עימנו את החגים, אנחנו לא נוסעים אליו משום שאנו מבוגרים והנסיעה קשה עלינו עד מאוד.

הדיירים כאן הם אנשים טובים מאוד ועם חלקם יש לנו קשרים הדוקים מאוד, כאשר לפעמים אנו מבלים יחד גם בסופ"ש וגם בשעות אחה"צ לאיזה תה או לאיזו שיחה טובה בצוותא. סה"כ החיים בארץ בסדר גמור ואנחנו שמחים בחלקנו.

ראיון: לאה שרפלר, ירושלים, מרץ 2015